

Προϋπόθεση

Σημασιολογική συνεπαγωγή ($\rightarrow_\sigma$) και προϋπόθεση ($\gg$)

Ο Σωκράτης είναι άνθρωπος $\rightarrow_\sigma$ Ο Σωκράτης είναι θνητός	p	$\rightarrow_\sigma$ q	p	$\gg$ q	Ο νυν βασιλιάς της Γαλλίας είναι καραφλός $\gg$ Υπάρχει βασιλιάς της Γαλλίας
	A	$\rightarrow$ A	A	$\rightarrow$ A	
	Ψ	$\rightarrow$ A $\vee$ Ψ	Ψ	$\rightarrow$ A	
	A $\vee$ Ψ	$\leftarrow$ A	A $\vee$ Ψ	$\leftarrow$ A	
	Ψ	$\leftarrow$ Ψ	?	$\leftarrow$ Ψ	

(Πιθανοί) δείκτες προϋποθέσεων

ΟΡΙΣΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΣ: Ο βασιλιάς της Γαλλίας είναι καραφλός (B. Russell). Είδε το φτερωτό άλογο. Ο πιο καλός ο μαθητής.

ΓΕΓΟΝΟΤΙΚΑ ΡΗΜΑΤΑ/ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ: Λυπάμαι που δεν καταλαβαίνετε τίποτα. Δεν αντιλήφθηκε το λάθος στην τρίτη αράδα. Έχεις συνείδηση ότι χρωστάς λεφτά; Ξέρω ότι [$\neq$ ξέρω να]. Ενημερώνω ότι. Μετανιώνω που. Α-διαφορώ για το ότι/που. (Βλ. προϋποθετικούς συνδέσμους.)

ΣΥΝΕΠΑΓΩΓΙΚΑ ΡΗΜΑΤΑ: Κατάφερε ν' ανοίξει την πόρτα. ($\gg$ Προσπάθησε ν' ανοίξει την πόρτα, $\rightarrow_\sigma$ Άνοιξε την πόρτα). Ξέχασε να φέρει το φυλλάδιο ($\gg$ Σκόπευε/Οφείλε να ...). Αποφεύγει ν' απαντήσει ($\gg$ Δεν θέλει/Δεν μπορεί να ...).

ΡΗΜΑΤΑ ΧΡΟΝΙΚΗΣ ΟΥΣΗΣ: Αρχίζω να. Συνεχίζω/εξακολουθώ να. Κάνω να.

ΠΡΟΫΠΟΘΕΤΙΚΑ ΜΟΡΙΑ/ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ: πια, ήδη, μόλις, μόνο. που (-να/ότι/πως: βλ. γεγονοτικά ρήματα).

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ: Ήρθε πάλι ($\gg$ Έχει ξανάρθει). Για ν-οστή φορά. Επιστρέφω. Ξαναρχίζω να.

ΔΟΜΙΚΕΣ: Χτύπησε τον παπού με το μαστούνη $\gg$ Κάποιος έκανε κάτι σε κάποιον.

ΧΡΟΝΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ: Από τότε που X, Z $\gg$ X. Καθώς X, Z $\gg$ X. Προτού να X, Z $\gg$ X. Με πόσα τρέχατε όταν περάσατε με κόκκινο; $\gg$ Περάσατε με κόκκινο.

ΠΡΟΤΕΤΑΓΜΕΝΑ ΕΜΦΑΤΙΚΑ: Είναι ο X που Z $\gg$ κάποιος Z. Αυτό που έκανε ήταν να X $\gg$ X.

ΤΟΝΙΣΜΕΝΑ ΕΜΦΑΤΙΚΑ: Η γλωσσολογία δεν ανακαλύφθηκε από τον ΤΣΟΜΣΚΥ! $\gg$ Κάποιος ανακάλυψε τη γλωσσολογία.

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΑ: Είναι καλύτερος φοιτητής από τη Μαρία ($\gg$ Η Μ. είναι καλή φοιτήτρια). Τόσο ... όσο. Περισσότερο/λιγότερο. Διαβαθμίσιμα.

ΑΝΤΙΘΕΤΙΚΑ: Τον είπε κομμουνιστή και προσβλήθηκε ($\gg$ ατιμωτικό). Τον είπε κομμουνιστή και την ευχαρίστησε. Πβ. σειρά προτάσεων.

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ: Φ, Z, X $\gg$ Z.

ΥΠΟΘΕΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ: Αν ερχόταν ... $\gg$ Δεν ήρθε. Αν είχε καρούλια $\gg$...

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: Είναι στο τραπέζι ή στο γραφείο; $\gg$ (Είναι στο τραπέζι ν Είναι στο γραφείο). Ποιος X; $\gg$ Κάποιος X. Τι X; $\gg$ Κάτι X.

ΣΕΙΡΑ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ: Χθες δεν καταλάβατε τίποτα· ΦΑΙΝΕΤΑΙ πως είστε της γ' δέσμης. Άλλαξε πεζοδρόμιο και την είδε. Την είδε κι άλλαξε πεζοδρόμιο. Κλειδωμένη αμφισημία: «ΑΘΩΟΣ Ο ΝΑΣΙΟΥΤΖΙΚ. Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ» (ΤΑ ΝΕΑ, 13-7-90, 1)

ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ – ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ:

ZΩΗ $\gg$ ΑΓΩΝΑΣ:	«βιοπάλη»,
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ $\gg$ ΜΕΤΑΔΟΣΗ:	«δίνω ιδέες»,
ΙΔΕΕΣ $\gg$ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ:	«— " —»,
ΙΔΕΕΣ $\gg$ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:	«το περιεχόμενο»,
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑ $\gg$ ΜΑΧΗ:	«πολεμική»,
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑ $\gg$ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ:	«στέρεο επιχείρημα».

Αξιολογικές μεταφορές:

ΚΑΛΟ $\gg$ ΠΑΝΩ:	«μ' ανεβάζει η γλωσσολογία»
ΚΑΚΟ $\gg$ ΚΑΤΩ:	«νιώθει πεσμένος τελευταία».

Υπονόηση

Αρχή της συνεργασίας: Η συμβολή σου στη συνομιλία [στο λόγο] να είναι η αναμενόμενη, όπως επιβάλλεται στο εκάστοτε στάδιο της συνομιλίας, σύμφωνα με τον αποδεκτό σκοπό ή την κατεύθυνση της συνομιλιακής ανταλλαγής στην οποία συμμετέχεις.

Συνομιλιακά αιτήματα:

1. Ποσότητας

- α. Η συμβολή σου να είναι όσο αναμένεται πληροφοριακή και σύμφωνη με τους εκάστοτε στόχους ή ειδικές συμβάσεις της συνομιλίας
- β. Η συμβολή σου να μην είναι περισσότερο/λιγότερο πληροφοριακή απ' όσο αναμένεται.

2. Ποιότητας

- α. Μη λες αυτό που θεωρείς ψευδές

β. Μη λες αυτό για το οποίο δεν έχεις επαρκή τεκμηρίωση.

3. Συνάφειας

Να είσαι συναφής/σχετικός.

4. Τρόπου

- α. Να αποφεύγεις ασάφειες
- β. Να αποφεύγεις αμφισημίες/διφορούμενα
- γ. Να είσαι σύντομος (να αποφεύγεις πλατειασμούς)
- δ. Να έχει τάξη ο λόγος σου.

Παραδείγματα:

Όπου δεν γίνεται επιλογή της αρχής της συνεργασίας:

[Ανταγωνιστικές μορφές λόγου:]

Όπου δεν παραβιάζονται σαφώς κάποια αιτήματα:

- Μου τέλειωσε η βενζίνη - Έχει βενζινάδικο στη γωνία
- Ο Μ. δεν πρέπει να έχει φιλενάδα αυτό τον καιρό - Πηγαίνει όμως συχνά στη Θεσσαλονίκη

Όπου παραβιάζεται κάποιο αίτημα λόγω σύγκρουσης με άλλο:

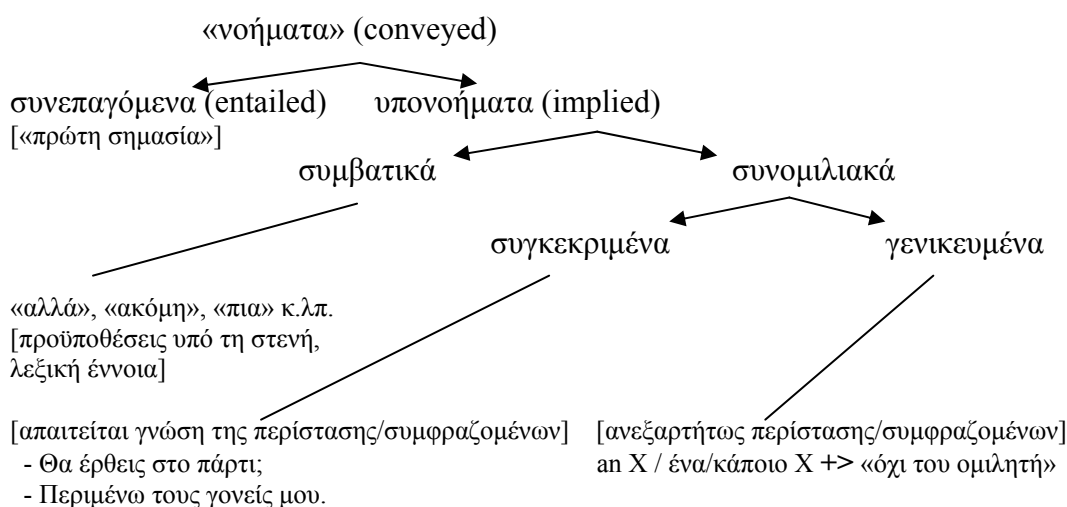
- Πού ζει ο Μ.; - Κάπου στα βόρεια προάστια

Όπου γίνεται εκμετάλλευση κάποιου αιτήματος:

- (1α) «Αγαπητοί κύριοι, η φοιτήτριά μου, Χ του Ψ, γνωρίζει άριστα την αγγλική, παρακολούθησε τα μαθήματά μου και εξετάστηκε σε αυτά με επιτυχία. Είναι εργατική και φιλόπονη. Υμέτερος, κλπ.»
- (1β) (Οι γυναίκες είναι) γυναίκες! Ο πόλεμος είναι πόλεμος. Αυτά έχει η ζωή. Να είσαι ο εαυτός σου.
- (1β) - Να μην έχετε την παραμικρή αμφιβολία, κ. Ανυποψίαστε Πελάτη.
- (1β) "Methinks the lady doth protest too much."
- (2α) - Καλός φίλος είσαι! (Ειρωνεία)
- (2α) - «Γαϊδούρια!»
- (2α) - Θα 'πτε λίγο παραπάνω. (Μείωση)
- (3) - Τη Χ. την ξέρεις καλά; - Ωραίο καιρό κάνει σήμερα.
- (4α) [κρυπτική συνομιλία, παρουσία τρίτου προσώπου]
- (4β) "Never seek to tell thy love, / Love that never told can be."
- (4γ) «Η αοιδός Χ. παρήγαγε μια σειρά ήχων οι οποίοι, θα λέγαμε, αντιστοιχούσαν αρκετά πιστά στην παρτιτούρα της άριας που ερμήνευσε.»
- (4δ) Τον είδε και πέρασε στο απέναντι πεζοδρόμιο. Πέρασε στο απέναντι πεζοδρόμιο και τον είδε (βλ. προϋποθέσεις σχετικά με τη σειρά των όρων).

Όπου τα υπονοήματα είναι συμβατικά:

[Προϋποθέσεις:]

«Είναι αδιανόητο μια γλώσσα που ομιλείται πάνω από 5.000 χρόνια να παραγκωνίζεται και να υφίσταται πόλεμο».

Με αυτά τα λόγια η κ. Βάγια Καραντινίδη, διεθνής επιστήμων της αρχαίας ελληνικής φιλοσοφίας, σε ομιλία της στη Νέα Υόρκη, έκρουσε τον κώδωνα του κινδύνου για τη συστηματική αλλοίωση της ελληνικής γλώσσας.

Το Κέντρο Μακεδονικών Σπουδών έχει ξεκινήσει εκστρατεία ενημέρωσης σε πανεπιστημιακά κέντρα της Νέας Υόρκης προκειμένου να ενημερώσει τους καθηγητές που διδάσκουν μαθήματα συνυφασμένα με τον ελληνικό πολιτισμό.

Στο πλαίσιο των εν λόγω εκδηλώσεων, η κ. Καραντινίδη υπογράμμισε ότι η ελληνική

γλώσσα είναι η πλουσιότερη του κόσμου καθώς έχει 5.000.000 λέξεις και 70.000.000 λεξικούς τύπους, σε αντίθεση με την αγγλική που έχει μόλις 490.000 λέξεις. Και τόνισε ότι «αν ο Έλληνας θέλει να αναδείξει τις φυλετικές του αρετές πρέπει να μάθει το παρελθόν του και τη δική του προϊστορία». Η ομιλία αυτή έγινε σε μια κρίσιμη στιγμή όπου αρκετά μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας υποστήριζαν ότι πρέπει να αντικατασταθεί το ελληνικό αλφάβητο με λατινικό, να καταργηθούν οι τόνοι και τα φωνήεντα και να χρησιμοποιείται το 'ι' για την απλούστευση της γραφής.

Έτσι, λοιπόν, αντί να προστατεύσουμε την ελληνική γλώσσα, την τροφό, τη βάση, όπως

έχει χαρακτηριστεί, των υπόλοιπων ευρωπαϊκών γλωσσών, ορισμένοι επιθυμούν να την εξοβελίσουν και να τη θέσουν στο περιθώριο.

Άλλωστε, ένα από τα επιχειρήματα που προβάλλουν οι υπέρμαχοι της ιδέας αυτής έχει σχέση με την ιδιομορφία και την πολυπλοκότητα της γλώσσας μας, που καθιστά δύσκολη την εκμάθησή της.

Το ερώτημα λοιπόν που θέτει ο μέσος Έλληνας είναι: «Από τη στιγμή που οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι δεν μπορούν να μάθουν εύκολα την ελληνική γλώσσα, γιατί να αναγκαστούμε να την προσαρμόσουμε στα δικά τους μέτρα και σταθμά και να υποβαθμίσουμε το δικό μας πολιτισμό;»

(Αδέσμευτος [Μήτη], 13/2/2001)

ΕΙΝΑΙ αδιανόητο μια γλώσσα που ομιλείται πάνω από 5.000 χρόνια να ξεχνιέται, να παραγκωνίζεται και να υφίσταται πόλεμο».

Με αυτά τα λόγια η κ. Βάγια Καραντινίδη, διεθνής επιστήμων της αρχαίας ελληνικής φιλοσοφίας, σε ομιλία της στη Νέα Υόρκη, έκρουσε τον κώδωνα του κινδύνου για τη συστηματική αλλοίωση της ελληνικής γλώσσας.

Κρούουν τον κώδωνα του

Το Κέντρο Μακεδονικών Σπουδών έχει ξεκινήσει εκστρατεία ενημέρωσης σε πανεπιστημιακά κέντρα της Νέας Υόρκης προκειμένου να ενημερώσει τους καθηγητές που διδάσκουν μαθήματα συνυφασμένα με τον ελληνικό πολιτισμό.

Στο πλαίσιο των εν λόγω εκδηλώσεων, η κ. Καραντινίδη

υπογράμμισε ότι η ελληνική γλώσσα είναι η πλουσιότερη του κόσμου καθώς έχει 5.000.000 λέξεις και 70.000.00 λεξικούς τύπους, σε αντίθεση με την αγγλική που έχει μόλις 490.000 λέξεις. Και τόνισε ότι «αν ο Έλληνας θέλει να αναδείξει τις φυλετικές του αρετές πρέπει να μάθει το παρελθόν του και τη δική του

Εξάφαλμος Από την Κάτια Τσιμπλάκη κινδύνου για τη γλώσσα

προϊστορία». Η ομιλία αυτή έγινε σε μια κρίσιμη στιγμή όπου αρκετά μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας υποστήριζαν ότι πρέπει να αντικατασταθεί το ελληνικό αλφάβητο με λατινικό, να καταργηθούν οι τόνοι και τα φωνήεντα και να χρησιμοποιείται το 'ι' για την απλούστευση της γραφής.

Έτσι, λοιπόν, αντί να προστατεύουμε την ελληνική γλώσσα, την τροφό, τη βάση, όπως έχει χαρακτηριστεί, των υπόλοιπων ευρωπαϊκών γλωσσών, ορισμένοι επιθυμούν να την εξοβελίσουν και να τη θέσουν στο περιθώριο.

Άλλωστε ένα από τα επιχειρήματα που προβάλλουν οι υπέρμαχοι της ιδέας αυτής έχει σχέση

με την ιδιομορφία και την πολυπλοκότητα της γλώσσας μας, που καθιστά δύσκολη την εκμάθησή της.

Το ερώτημα λοιπόν που θέτει ο μέσος Έλληνας είναι: «Από τη στιγμή που οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι δεν μπορούν να μάθουν εύκολα την ελληνική γλώσσα, γιατί να αναγκαστούμε να την προσαρμόσουμε στα δικά τους μέτρα και σταθμά και να υποβαθμίσουμε το δικό μας πολιτισμό;».